

כנסנו. חברי הוועדה המארגנת, במלון אפינגר בחיפה, וטיסנו עצה עם המפקח הכללי של המיש-טרה, יוסף נחמיאס. הבעייה שעמדה לפנינו הייתה אם לסייע באורח פעיל למישטרה, שכוחותיה עלולים היו שלא להספיק במיקרה שהימאים יפרצו — לפי תוכנית המורדים — את שער הנמל ויציטורפו למאבק עם השוטרים. בעוד הללו נאבקים עם צוות האונייה... ביום שישי, 14.12.51, שהוותר אחרי כן בכינוי "יום שישי השחור", הגיעה האונייה תל-אביב לנמל, שמדפנותיה מודקרים מוטות ברזל ועץ, ומאחורי מיתרסים מאולתרים על סיפונה מתבצרים אנשי-הצוות. לאחר שהללו סירבו לרדת על פי דרישת המישטרה, החל הכוח המישטרתי להציב סולמות על דפנות האונייה כדי לעלות על סיפונה ולהשתלט עליה. הימאים קידמו את פני השוטרים בסילוני-מים. משהצלחו כמה שוטרים לעלות על הסיפון, התיפתחו תגרות ביניהם ובין אנשי הצוות. אותה שעה לחצו ימאים שובתים על שער הנמל, כשהם מנסים לפרוץ פנימה. בעוד מולם ניצבת חומה של פועלי-נמל, הרי מונעים את כניסתם...

...השביתה נמשכה, פורמלית, עשרה ימים נוספים, אולם אחרי "יום שישי השחור" ירד המתח. ב-21 בדצמבר, אחרי מאמציותיו של גורמים שונים, בכללם רבני חובלים וראשי ההסתדרות, נתכנסו הימאים לאסיפה... כעבור יומיים נסתיימה השביתה רשמית... לא חשתי שימחה עם סיום השביתה. אין זה תפקיד נעים לשבור שביתה, אף אם הייתה זו השביתה הפרועה ביותר שידעה המדינה עד אז. צר היה לי שהיטל עלי להיאבק בכוחים צעירים ונחמדים, אשר רוח-חטות נכנסה בהם ויד לא-טהורה כיוונה אותם...

● **"המסרמים להכיר**

בשעון הביולוגי

שנת העשור למדינת ישראל הייתה שנה קשה גם בחזית הפנימית. פרשת "מיהו יהודי" גרמה למשבר ממשלתי עם הדתיים, ואיר לו הדלפת הסוד על ביקור הרב מט"ל בגרמניה חוללה משבר עם אחדות-העבודה. בתוך מפא"י החריף המאבק בין חוגי ה"צעירי רים" ובין ה"גוש" הוותיקים, והי דברים הגיעו אל סף משבר בימיפלגה.

הבולטים בין ה"צעירים" (שהתיגרו בינתיים), היו שימון פרס, אהרון רמן, אהוד אבריאלי, אברהם עופר, שלמה הלל, אשר ידלון, אהוביה מלכין, דוד גולומב ושור למית אלוני. משה דיין, שסיים אותה שנה את תפקידו כרמטכ"ל מצליח, עזר תהילת מיבצע "קדש" הצטרף אליהם.

...מול ה"צעירים" ניצבו חברי ה"גוש" והצמרת הוותיקה של מפא"י. ה"גוש", בראשותו של שרגא נצר, עובד מחלקת-התברואה של עיריית תל-אביב, שלא היה תלוי בפרנסתו בפעילותו המיפלגית ולא עשה אותה קרדום לח"פור בו, הקיף את רוב מזכירי הסניפים של המיפלגה. את ראשי העיריות והרשויות המקומיות מטעם מפא"י.

...משנתחדדו היחסים בין הצעירי רים, שנתמכו עליידי בן-גוריון, ובין ה"גוש", שנתמך עליידי צמרת הוותיקה, הציע שרגא לבן-גוריון להקל עליו את העומס. "אתה", אמר, "תטפל אך ורק בענייני המדינה. את ענייני המיפלגה השאר לי..."

...פגישות ה"סולחה" לא נשאו, איפוא, פרי. היחסים בתוך המיפי לגה נשארו עכורים כשהיו, כשי הצעירים אינם מסתירים את שאיפתם להחליף את ותיקי-מפא"י, המסרבים להכיר בשעון הביולוגי (המשך בעמוד 68)

הבעייה במלוא חריפותה, וביקשו מבן-גוריון להטיל עלי ועל מועצת-פועלי-חיפה את תפקיד הפעלת הצי... בן-גוריון סיכם את הפגישה בקבעו שחובה על כולנו להבטיח את תקינותו של הקשר הימי בין המדינה והעולם, ושומה עלינו לעבוד במשותף להשגת מטרה זו... בלב כבד חזרתי לחיפה, והתיחלתי לשקול את הצעדים שאנקוט עד שהוועדה המרכזת תקבע רשמית את עמדתה בנושאי המחלוקת. ידעתי את הצפוי לי: אהיה ודאי האיש המושמץ ביותר במדינה. שוב יכנו אותי "בוס", "מחרר חר מילהמה", "משרת הקאפיטאן ליום" וכיוצא-בין-ארעם מאלה. אולם במחשבה שניה אמרתי לי עצמי: מה ממני יהלך? ירצו

לית לקראת השביתה הגדולה, ש-עתידיה היתה לפרוץ כעבור המישה חודשים... השביתה הקטנה" הגיעה בינתיים לשיאה. כל האוניות שעגנו בחיפה היו מושבתות, ואווירה של אלימות ניסרה בחלל האוויר. הגיעו אלי ידיעות, כי משה סנה, או עדיין מראשי מפ"ם, בא במיוחד לטיבוען כדי להיפגש עם נימרוד אשל. נודע לי גם על פגישת שרת שקימו המורדים עם אסתר וילנסקה, ממנהיגות מק"י.

● **"אלטלנה של**

השמאל"

המורדים העמידו מישמרת של

אדמוני בימי הפרשה

"אנשי העולם הזה וסטודנטים..."

להשמין — ישמיו, ובלבד שהיצי יופעל מחדש!

● **"יום שישי**

השחור"

...כך התגודדו בערבו של אחד מימי השביתה שני גושי אדם גדולי לים ברחובות חיפה. בגוש אחד — ימאים מובטלים ותומכים, רובם בני-נוער ואנשי פלי"ם — לשעבר, ובגוש השני — פועלים שנענו לקריאתנו, בעיקר פועלי חברת החשמל, שהוועקו עליידי אחיו של אבא חושי, יעקב, אשר כיהן אותה עת כמזכיר ה-וועד... מחשש של התנגשות אלי-מחיר, לשימחתנו, העימות אכן נמנע...

...ב-22 בנובמבר פרצה תיגרה בין הצוות השבות של האונייה גליזה ובין המתנדבים שעלו עליה. המישטרה נאלצה להתערב, והי שובתים הורדו מן הספינה. היה זה הראשון בין ה"קרבנות" המתוכנינים היטב, שפרצו על האוניות בהגיען לנמל חיפה. כעבור ארבעה ימים נמסרו צווי-גיוס לקבוצת ימאים, שכן הימאים אינם יכולים להפליג בלי תקנון-עבודה... כך הכשירו את הקרקע לשביתה הגדולה, שהחלה למחרת היום, 12.11.51.

הימאים הודיעו על התפטרותם, וירדו מן האוניות. אומנם לא כירלם עשו כן. היו ימאים שלא ירדו לחוף ושהמשיכו בעבודתם בספרינות, אולם למעשה היה הצי משורק. המהפכנים הגיעו לשיא האכסטימו, כשהם מפריחים סיסמות לוחטות, כגון "בן-גוריון פירז את הפלמ"ח — ואנו נפור אותו!" בד בכד חידשו את הגישושים בקרב עובדי-הנמל ליצירת חזית משותפת נגד "הסוציאלידימוקראטיים הכרוכים". ...ביקשנו להיפגש עם בן-גוריון... חברי המישלחת הציגו את

כשאחרים סוגרים אנחנו מתרחבים

"דגבי"

ביה"ס לדוגמנות וטיפוח החן

בהנהלת חוקה קריג

פוחח קודסים

בתי"א-חיפה-יודשלים

- לדוגמנים/יות רגיל
- לדוגמניות מלאות
- דוגמנות ילדים

ע"י מיטב המורים והמדריכים

נמסימי הקורס - תעודת גמור

בחירת ביה"ס יקבע את עתידך

רח' סירקין 7 גבעתיים טל. 03-318141-310582

הופיע!

ספרו החדש של גבי רוזנבאום

מגרות

שבוע של התאבדות

להשיג בחנויות הספרים המוכרות הפצה ראשית: בית-עלים